

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Filipa Dienstbiera a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobce: **Ing. J. N.**, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčnickém právu 376/1, Praha 1, o žalobě na ochranu proti nečinnosti, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 23. 8. 2019, č. j. 3 A 121/2018 - 81,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (stěžovatel) napadl kasační stížností rozsudek Městského soudu v Praze, kterým soud zamítl jeho žalobu na ochranu proto nečinnosti. Kasační stížnost je datována a byla odeslána prostřednictvím držitele poštovní licence dne 7. 10. 2019. Stěžovatel v kasační stížnosti uvedl, že rozsudek obdržel dne 23. 9. 2019.

[2] Z doručenky založené ve spise městského soudu vyplývá, že rozsudek byl stěžovateli doručován prostřednictvím držitele poštovní licence a že dne 10. 9. 2019 se doručovatelka pokusila stěžovateli písemnost doručit. Protože však nebyl zastižen, byla písemnost dne 10. 9. 2019 uložena, a stěžovateli byla zanechána výzva, aby si písemnost vyzvedl. Dále z doručenky plyne, že uloženou písemnost si stěžovatel osobně vyzvedl dne 23. 9. 2019.

[3] Dle § 42 odst. 5 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), nestanoví-li zákon jinak, užijí se pro způsob doručování obdobně předpisy platné pro doručování v občanském soudním řízení. Rozsudek byl stěžovateli doručován v souladu s § 158 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“) do vlastních rukou, a to postupem podle § 49 o. s. ř.

[4] Dle § 49 odst. 2 o. s. ř. „*Nezastihl-li doručující orgán adresáta písemnosti, písemnost uloží a adresátu zanechá vhodným způsobem písemnou výzvu, aby si písemnost vyzvedl. Nelze-*

li zanechat výzvu v místě doručování, vrátí doručující orgán písemnost odesílajícímu soudu a uvede, ve který den nebyl adresát zastížen. Odesílající soud vyvěsí na úřední desce výzvu k vyzvednutí písemnosti u soudu.“

[5] Dle § 49 odst. 4 o. s. ř. *„Nevyzvedne-li si adresát písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí, považuje se písemnost posledním dnem této lhůty za doručenou, i když se adresát o uložení nedozvěděl. Doručující orgán po marném uplynutí této lhůty vhodí písemnost do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky, ledaže soud i bez návrhu vyloučí vhození písemnosti do schránky. Není-li takové schránky, písemnost se vrátí odesílajícímu soudu a vyvěsí se o tom sdělení na úřední desce soudu.“*

[6] Desetidenní úložní lhůta počala běžet dne 11. 9. 2019, desátý den lhůty pro vyzvednutí písemnosti dle § 49 odst. 4 o. s. ř. připadl na pátek 20. 9. 2019. Vzhledem k tomu, že v dané desetidenní lhůtě si stěžovatel rozsudek nevyzvedl, nastala tímto dnem fikce doručení, a to bez ohledu na skutečnost, že stěžovatel si písemnost na poště osobně vyzvedl v pondělí dne 23. 9. 2019. O následku nevyzvednutí písemnosti v předepsané lhůtě byl poučen ve výzvě, která mu byla zanechána poštovní doručovatelkou.

[7] Dle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

[8] Vzhledem k tomu, že rozsudek byl stěžovateli fikcí doručen v pátek 20. 9. 2019, od tohoto dne je třeba odvíjet počátek lhůty pro podání kasační stížnosti. V nyní projednávané věci proto připadl konec lhůty na pátek 4. 10. 2019. Stěžovatel podal kasační stížnost k poštovní přepravě dne 7. 10. 2019. Kasační stížnost je tedy opožděná. Nejvyšší správní soud proto podle § 120 ve spojení s § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. rozhodl o odmítnutí kasační stížnosti.

[9] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. listopadu 2019

JUDr. Filip Dienstbier
předseda senátu